

السلامة

باز اندیشی خود-شناسی
(رازهایی برای تشخیص و مقابله با خرد شیفتگی)

مؤلف:
صابر بختیاری

سازمان نشر و توزیع مواد آموزشی

بر شناسه	: بختیار، صابر، ۱۳۶۵-
عنوان و نام پدیدآور	: بازاندیشی خودشیفتگی: (رازهایی برای تشخیص و مقابله با خودشیفتگی) / مولف صابر بختیار.
شنخصات نشر	: تهران: سنجش و دانش، ۱۳۹۹.
شنخصات ظاهری	: ۶۹ ص.
شابک	: ۲۵۰۰۰۰ ریال 978-622-05-1311-7 :
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
دانش	: کتابنامه: ص. ۶۵ - ۶۹.
عنوان دیگر	: رازهایی برای تشخیص و مقابله با خودشیفتگی.
موضوع	: خودشیفتگی
موضوع	: Narcissism
ه. بنگ کنگره	: BF۵۷۵
ه. بنگ دیوبی	: ۱۸۸/۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۳۰۰۵

عنوان: بازاندیشی خودشیفتگی
(رازهایی برای تشخیص و مقابله با خودشیفتگی)

مولف: صابر بختیار

ناشر: سنجش و دانش

نوبت چاپ: اول-۱۳۹۹

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۷-۱۳۱۱-۵-۶۲۲-۹۷۸

نشانی: میدان انقلاب. خیابان انقلاب. خیابان دانشگاه. پلاک ۱۲۶.

تلفن: ۲۱۶۱۲۶۰

«کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر محفوظ می باشد.»

سنجش و دانش

www.sanjesh.ir

sanjeshodanesh@iran.ir

قیمت: ۳۵۰۰۰ ریال

ISBN 978-622-05-1311-7

9

796220

513117

پیش گفتار

نهی از خطرات غرور و خودمحوری را می توان در طول تاریخ بشریت در کتاب مقدس، افسانه ها و سایر نوشته ها یافت. همواره در منابع تاریخچه ای مختلف درباره خودشیفتگی به نوعی به افسانه نرسیوس، جوان یونانی اشاره شده است (سندیج^۱ و همکاران، ۲۰۱۷). افسانه نرسیوس، در سرودهای هومری در قرن هفتم و هشتم قبل از میلاد ریشه دارد. از مشهورترین و معتبرترین نوشته ها در این باره به اَوید^۲ شاعر یونانی قرن هشتم میلادی برمی گردد که در مجموعه متامورفوس^۳ به داستان نرسیوس اشاره کرده است. نرسیوس نام جوان یونانی بود که مردم او را به خاطر زیبایی اش تحسین می کردند ولی او تمجیدهای اطرافیان را رد می کرد و در نهایت به علت شیفتگی مجذوب شدن در عکس خود در آب افتاد و غرق شد. این اسطوره آرام آرام به یکی از افسانه های قرن بیستم تبدیل شد و به عنوان فرهنگ خودشیفتگی^۴ در بین مردم جا افتاد (تنگ^۵ و کمپل^۶، ۲۰۰۹؛ نقل ر لور^۷ و همکاران، ۲۰۱۱). خودشیفتگی سازه ای است که توجه و علاقه روان شناسی بالینی و روان شناسی شخصیتی- اجتماعی را در سال های اخیر به خود جلب کرده است. روان شناسی بالینی بیشتر به جنبه آسیب شناسی که اغلب با ناپایداری هیجانی و گرایش به تجارب هیجانی منفی همراه است می پردازد، در مقابل روان شناسی شخصیتی- اجتماعی به جنبه های هنجاری اشاره دارد. مان این شکل آسیب شناختی و هنجاری خودشیفتگی بسیار پیچیده است (زیلر - هیل^۸ و همکاران، ۲۰۱۱).

در روانشناسی جدید، احتمالاً فروید اولین کسی بود که اصطلاح نرسیسم یا خودشیفتگی را بکار برد (سی^۹، ۲۰۱۰). پس از او افرادی مانند هاینز کوهاث (۱۸۹۶)، پیشرو مکتب روانشناسی خود و جیمز مترسون (۱۹۸۱) و اتو کرنبرگ (۱۹۷۴) پیشرو مکتب روابط شیء، در ارتباط با خودشیفتگی نظریه های بنیادی ارائه کردند. به طور کلی نظریه های روانپویشی جامع ترین توصیف ها را از فهم شخصیت خودشیفته مطرح می کنند. بخصوص در طی نیم قرن اخیر نظریه

^۱ Sandage

^۲ Ovid

^۳ Metamorphoses

^۴ Culture of narcissism

^۵ Twenge

^۶ Campbell

^۷ Zeigler-Hill

^۸ Bill Say

های خودشیفتگی نه تنها در تشخیص بلکه در فهم پویایی خودشیفتگی و درمان آن، به طور قابل ملاحظه ای تحت تاثیر رویکرد روانپوشی قرار گرفته اند. نقاط عطف این رویکرد، در تحول از نظریه غریزه و ساختار روانی به سمت روانشناسی من^۱ و روابط شیء^۲ و بعد به سمت روانشناسی خود^۳ و اخیراً تحول آن به سوی مکتب بین فردی و درون ذهنی^۴ است. فروید خودشیفتگی را این چنین تعریف می کند: خودشیفتگی؛ بیش برآوردی^۵ از قدرت آرزوها و اعمال ذهنی، قدرت مطلق افکار، اعتقاد به نیروی خارق العاده کلمات و تکنیکی برای رویارویی با جهان پیرامون است که به نظر می رسد کاربرد منطقی بزرگ منشی می باشد. در مفهوم سازی نظری فروید خود خودشیفتگی، جذاث ن لیبدو از جهان خارج و هدایت شدن آن به سمت و سوی "من" می باشد و این منجر به شکل گیری نگرشی می شود که خودشیفتگی نامیده می شود (کمپل و میلر، ۲۰۱۱). در نظریه روانپوشی، ما می که ارتباط خودشیفتگی را با آسیب یا تروما بررسی می کند، اصطلاح "زخم خودشیفتگی" را به کار می برد که توسط فروید (۱۹۲۰) استفاده شده است. زخم خودشیفتگی، زخم عمیق تجربه شده واقعی است که از شکست در پاسخدهی متناسب مراقب اولیه به کودک ناشی می شود. زخم خودشیفتگی اغلب به نوعی دنیای شدن منجر می شود که در آن جنبه هایی از شخصیت و خود به حاشیه رانند می شود و یا نوسانی بین دو یا چند بخش خود وجود دارد. به عنوان مثال ممکن است یک تکاف بین بخش های "خوب" و "بد" خود ایجاد شود (سی، ۲۰۱۰). در ادامه مفهوم سازی فروید از خودشیفتگی، کوهات "خشم خودشیفتگی"^۸ را، به عنوان یک نیروی هیجانی مخرب و حسن بسیار قدرتمند توصیف می کند (رانینگستم، ۲۰۱۳)^۹ که حالت اجباری دارد. کوهات اعتقاد دارد که افراد خودشیفته با رها کردن شرم گریز و یا خشم خودشیفتگی (جنگ) به زخم خودشیفتگی پاسخ می دهد (رانینگستم، ۲۰۱۶). همچنین کوهات (۱۹۷۱، ۱۹۷۷) بزرگ منشی و سرخوش بودن افراد خودشیفته را در ریشه در عزت نفس پایین، حس عمیق بی ارزش بودن، نادیده گرفته شدن و

- 1. ego psychology
- 2. Object relations
- 3. Self-psychology
- 4. Interpersonal and intersubjectivity
- 5. Over-estimation
- 6. Ego
- 7. Narcissistic injury
- 8. Narcissistic range
- 9. Ronningstam

یک اشتیاق بی وقفه برای گرفتن بازخوردی که نشان دهنده اشتیاق بسیار زیاد برای اطمینان یابی است. می داند. طبق نظر کوهات، سرمایه گذاری در یک خود بزرگ منش، نشان دهنده عکس العمل انطباقی به شکست، برای گسترش آن به سمت یک وابستگی سالم است (همیلتون)،^{۱۹۴۲}؛ به نقل از لوی^۲ و همکاران، (۲۰۱۱).

www.ketab.ir